

27 Σεπτεμβρίου, 1994

[ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΝΙΚΟΣ ΚΑΝΝΑΟΥΡΙΔΗΣ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 315/92)

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Συστάσεις — Δεν απαιτείτο αιτιολόγηση των συστάσεων βάσει του νομολογιακού καθεστώτος που δημιούργησε ο περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμος του 1967 (Ν.33/67) εφόσον αυτές συνήδαν με τα στοιχεία των φακέλων — Αν παρείχeto αιτιολογία στις συστάσεις αυτή ελεγχόταν στα πλαίσια του ακυρωτικού ελέγχου — Πλήρης συμφωνία των συστάσεων με τα στοιχεία των φακέλων — Έκδηλη υπεροχή των ενδιαφερομένων μερών. 5

Ο αιτητής προσέβαλε με την προσφυγή του την απόφαση της Ε.Δ.Υ. να προάξει στη θέση Διοικητικού Λειτουργού Α΄ τα ενδιαφερόμενα μέλη αντί του ιδίου. 10

Το Ανώτατο Δικαστήριο απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι: 15

Είναι ορθόν - όπως επεσήμανε η δικηγόρος της Δημοκρατίας χωρίς να αντικρουσθεί στο σημείο αυτό - ότι η παρούσα υπόθεση πρέπει να κριθεί στα πλαίσια του παλαιού νομοθετικού καθεστώτος που δημιούργησε ο Περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμος (Ν. 33/67), όπως διαμορφώθηκε από τις τροποποιήσεις που υπέστη. Σύμφωνα, λοιπόν, με την προηγούμενη νομολογία δεν ήταν απαραίτητη η αιτιολόγηση των συστάσεων. Φτάνει να μην υπήρχε διάσταση με τα στοιχεία των φακέλων σε βαθμό που να εξουδετερώνει τη σύσταση. 20

Αν η εισήγηση του προϋσταμένου συνοδευόταν από αιτιολογία αυτό μπορούσε να ελεγχθεί δικαστικά. Όπως είπε η Ολομέλεια στην **Νιόβη Παπαϊωάννου και Άλλοι v. Δημοκρατίας** αν φανεί ότι η αιτιολογία που δόθηκε πάσχει, η απόφαση μπορεί να ανατραπεί.

5

Η συνολική θεώρηση των στοιχείων του φακέλου ευνοεί τους ενδιαφερομένους και στηρίζει απόλυτα την επιλογή τους από το Διευθυντή. Η ενδιαφερόμενη Όλγα Μαυρομιμάτη υπερέχει σε όλα τα πεδία του αιτητή. Η αρχαιότητά της απέναντι στον αιτητή είναι συντριπτική. Ξεπερνά τα 10 χρόνια. Περαιτέρω έχει πανεπιστημιακό δίπλωμα που δε διαθέτει ο αιτητής και καλύτερες εκθέσεις επί σειρά ετών. Ο Φίλιππος Φιλίππου έχει μεν την ίδια αρχαιότητα με τον αιτητή, αλλά κατέχει πανεπιστημιακό δίπλωμα και υπερέχει στον τομέα των εκθέσεων. Περαιτέρω και οι δύο συστήθηκαν από το Διευθυντή. Η υπεροχή τους ήταν έκδηλη. Ο λόγος που πρόβαλε ο αιτητής για ακύρωση των προαγωγών είναι παντελώς αβάσιμος.

10

15

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.

20 Αναφερόμενες υποθέσεις:

Λοιζίδης κ.ά. v. Δημοκρατίας (1992) 4 Α.Α.Δ. 4742,

Πολυκάρπου κ.ά. v. Δημοκρατίας (1993) 4 Α.Α.Δ. 72,

25

Θεοκλήτου v. Δημοκρατίας (1993) 4 Α.Α.Δ. 2531,

Theodosiou v. Republic 2 R.S.C.C. 44,

30

Republic a.o. v. Kastellanos (1988) 3 C.L.R. 2249,

Haris v. Republic (1989) 3 C.L.R. 147,

Δημοκρατία v. Βασιλείου (1990) 3 Α.Α.Δ. 226,

35

Μαυρομιμάτης κ.ά. v. Δημοκρατίας (1991) 4 Α.Α.Δ. 767,

Κυπριανίδης v. Δημοκρατίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 3101,

40

Παπαϊωάννου κ.ά. v. Δημοκρατίας (1991) 3 Α.Α.Δ. 713,

Republic v. Haris (1985) 3 C.L.R. 106.

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση με την οποία προέχθησαν τα ενδιαφερόμενα μέρη στη θέση Διοικητικού Λειτουργού Α'.

5

Ε. Ευσταθίου, για τον Αιτητή.

Λ. Κουρσουμπά, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.

10

Κ. Χριστοφόρου, για το Ενδιαφερόμενο μέρος Φ. Φιλίππου.

Cur. adv. vult.

15

ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ.: Αντικείμενο της προσφυγής παρέμεινε μόνον η απόφαση της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας (Ε.Δ.Υ.) της 16/12/91 αναφορικά με την προαγωγή των ενδιαφερομένων μερών Όλγας Μαυρομμάτη και Φιλίππου Φιλίππου. Οι δύο αυτοί υπάλληλοι διορίστηκαν σε ισάριθμες κενές θέσεις Διοικητικού Λειτουργού Α', οι οποίες ταξιθετούνται ως θέσεις προαγωγής και ανήκουν στο Γενικό Διοικητικό Προσωπικό. Η πράξη δημοσιεύθηκε αργότερα στις 31/1/92 στην επίσημη εφημερίδα της Δημοκρατίας. Ο αιτητής υπήρξε υποψήφιος και διεκδίκησε χωρίς επιτυχία τη μία από τις θέσεις (βλέπε παράγραφο Α του αιτητικού της προσφυγής). Ας σημειωθεί ότι οι θέσεις ήταν κενές από 1/3/89 και 1/5/89 αντίστοιχα λόγω προαγωγής των κατόχων τους.

20

25

Πρέπει να ληφθεί από την αρχή ότι με το ίδιο δικόγραφο προσβλήθηκε και δεύτερη απόφαση της Ε.Δ.Υ., της ίδιας ημερομηνίας, αναφορικά με την προαγωγή στις ίδιες θέσεις 9 άλλων υπαλλήλων, που αποτελεί το αντικείμενο της παραγράφου Β του αιτητικού. Η απόφαση όμως αυτή ήταν το αποκορύφωμα άλλης χωριστής διαδικασίας. Με βάση τη δικονομική αρχή ότι επί προσβολή με την ίδια προσφυγή πράξεων που δεν είναι συναφείς, αυτή εξετάζεται ως προς την προτασόμενη στο δικόγραφο πράξη, ενώ αναφορικά με τις υπόλοιπες απορρίπτεται και αφού προηγήθηκε προδικαστική ένσταση από την καθής, ο δικηγόρος του αιτητή περιόρισε την προσφυγή στο μέρος που καλύπτει το αίτημα Α.

30

35

40

Ο αιτητής βάλλει κατά της επίδικης απόφασης για ένα και μοναδικό λόγο: ότι η σύσταση του Διευθυντή του Τμήματος Διοίκησης και Προσωπικού υπέρ των δύο προαχθέντων, που αποτελεί και τη βάση της, πάσχει από έλλειψη αιτιολογίας και από αοριστία. Ο Δι-

ευθυντής εξέφρασε την προτίμησή του ως εξής:

5 “Λαμβάνοντας υπόψη τα τρία κριτήρια στο σύνολό τους, ξεχωρίζω και συστήνω για τις δύο θέσεις τη Μαυρομάτη ‘Όλγα και το Φιλίππου Φίλιππο”. Αν η επίκριση του δικηγόρου του αιτητή είναι ορθή τότε ασφαλώς οι προαγωγές που, όπως προκύπτει από το πρακτικό, βασίστηκαν και στο στοιχείο αυτό, που είναι ουσιαστικό, πρέπει να ακυρωθούν. Για υποστήριξη της θέσης του ο δικηγόρος του αιτητή χρησιμοποίησε τις απόφασεις *Γεώργιος Λοιζίδης και Άλλος ν. Δημοκρατίας* (1992) 4 Α.Α.Δ. 4742, *Νίκη Πολυκάρπου και Άλλοι ν. Δημοκρατίας* (1993) 4 Α.Α.Δ. 72, *Δημήτριος Θεοκλήτου ν. Δημοκρατίας* (1993) 4 Α.Α.Δ. 2531.

15 Η αντίκριση είχε σαν αφετηρία την πρόταση ότι οι παραπάνω αποφάσεις είναι άσχετες γιατί ερμηνεύουν τις σχετικές διατάξεις του περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου αρ. 1/90, που αφορούν στις συστάσεις προϊσταμένου. Στην κρινόμενη περίπτωση ισχύει η νομολογία που σχηματίστηκε γύρω από τις διαφορετικές διατάξεις της προγενέστερης νομοθεσίας δηλαδή του περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου αρ. 33/67, όπως τροποποιήθηκε.

Η δικηγόρος της Δημοκρατίας υπέβαλε ότι σύμφωνα με την προϊσχύουσα νομολογία και το άρθρο 44(3) του ν. 33/67 η Ε.Δ.Υ. (1) δεν μπορεί να παραγνωρίσει τη σύσταση του προϊσταμένου, που είναι ουσιαστικό στοιχείο για τη λήψη της απόφασης, χωρίς να παρ-
25 ράσχει ειδική αιτιολογία: *Μιχαήλ Θεοδοσίου ν. Δημοκρατίας* 2 Α.Α.Σ.Δ. 44, *Δημοκρατία και Άλλος ν. Γεώργιου Καστελλάνου* (1988) 3 Α.Α.Δ. 2249, *Γεώργιος Χαρή ν. Δημοκρατίας* (1989) 3 Α.Α.Δ. 147· (2) η σύσταση λογίζεται σαν ανεξάρτητο στοιχείο κρίσης που αφορά στην αξία του υπαλλήλου: *Δημοκρατία ν. Αργυρούλας Βασιλείου* (1990) 3 Α.Α.Δ. 226· (3) η λακωνικότης διατύπωσης της εισήγησης του προϊσταμένου με την έστω απλή αναφορά στα τρία κριτήρια δεν αφαιρεί από την αξία της ούτε την καθιστά άκυρη: *Γε-
30 ώργιος Μαυρομάτης και Άλλοι ν. Δημοκρατίας* (1991) 4 Α.Α.Δ. 767· και (4) σημασία έχει η σύσταση του προϊσταμένου να ανταποκρίνεται στα στοιχεία του φακέλου που αφορούν στα μετρήσιμα κριτήρια (αρχαιότητα, αξία και προσόντα). Από την άποψη αυτή οι συστάσεις του Διευθυντή συνάδουν απόλυτα με το περιεχόμενο των φακέλων.

40 Είναι ορθόν - όπως επεσήμανε η δικηγόρος της Δημοκρατίας χωρίς να αντικρουσθεί στο σημείο αυτό - ότι η παρούσα υπόθεση πρέπει να κριθεί στα πλαίσια του παλαιού νομοθετικού καθεστώτος που δημιούργησε ο Ν. 33/67, όπως διαμορφώθηκε από τις τροπο-

ποιήσεις που υπέστη. Βλέπε σχετικά την ειδική πρόβλεψη του άρθρου 89 (β) του Ν. 1/90 για τις περιπτώσεις που η διαδικασία πλήρωσης θέσης εκκρεμούσε κατά την 27/1/90 που δημοσιεύθηκε και τέθηκε σε ισχύ ο νέος νόμος. Είναι εξίσου ορθό ότι η διαδικασία στο προκειμένο, που άρχισε στις 12/5/89 με τη λήψη της επιστολής του Υπουργείου Οικονομικών από την Ε.Δ.Υ. για πλήρωση των επιδίκων θέσεων, βρισκόταν σε εκκρεμότητα κατά τον κρίσιμο χρόνο (βλέπε παράρτημα 1). Κατά συνέπεια η υπόθεση διέπεται από τις διατάξεις του Ν. 33/67.

Η παλαιότερη νομολογία αναπτύχθηκε προς διαφορετική κατεύθυνση από τη νομολογία του ισχύοντος νόμου, που επικαλείται ο αιτητής. Αυτό οφείλεται κυρίως στη διαφορετική γλώσσα του νέου νόμου ως προς την αιτιολόγηση των συστάσεων προϋσταμένου. Οι λόγοι για τη διαφοροποιημένη στάση της νομολογίας εξηγούνται στη σελ. 4747 της απόφασης *Λοϊζίδης*, ανωτέρω. Σύμφωνα, λοιπόν, με την προηγούμενη νομολογία δεν ήταν απαραίτητη η αιτιολόγηση των συστάσεων. Φτάνει να μην υπήρχε διάσταση με τα στοιχεία των φακέλων σε βαθμό που να εξουδετερώνει τη σύσταση. Στην απόφαση *Σάββας Κυπριανίδης ν. Δημοκρατίας* (1989) 3 Α.Α.Δ. 3101 το νομολογιακό δίκαιον πάνω στο υπό συζήτηση ζήτημα συνοψίζεται ως εξής:

“Είναι εμπεδωμένη η αρχή στη νομολογία ότι οι συστάσεις του διευθυντή τμήματος και όταν ακόμη στερούνται αιτιολόγησης είναι έγκυρες εφόσον συνάδουν με τις εκθέσεις και τα άλλα συναφή στοιχεία των φακέλων: *Ρούσος ν. Δημοκρατίας* (1986) 3 Α.Α.Δ. 723. Η σημασία των συστάσεων εξασθενίζει ανάλογα με το βαθμό διάστασής τους προς τα δεδομένα που καθορίζουν αντικειμενικά την ικανότητα ενός υπαλλήλου: *Δημοκρατία ν. Κουφέτα* (1985) 3 Α.Α.Δ. 1950, 1962.”

Η γραμμή αυτή ακολουθήθηκε με συνέπεια όπως δείχνει το παρακάτω απόσπασμα από την απόφαση της Ολομέλειας στην υπόθεση *Αργυρούλας Βασιλείου*, ανωτέρω:

“Είναι φανερό ότι η σύσταση αυτή δεν περιορίζεται μόνο στις τρεις γραμμές της διατύπωσής της μέσα στο πρακτικό που παραθέσαμε αλλά φέρει πίσω της και το περιεχόμενο των εμπιστευτικών εκθέσεων και των προσωπικών φακέλων, όπως επίσης και στοιχεία προσωπικών απόψεων τις οποίες ο ίδιος (ο διευθυντής) είχε διαμορφώσει κατόπιν ενημερώσεώς του από πρόσωπα που είχαν άμεση γνώση περί των υποψηφίων.”

- 5 Αν η εισήγηση του προϊσταμένου συνοδευόταν από αιτιολογία αυτό μπορούσε να ελεγχθεί δικαστικά. Όπως είπε η Ολομέλεια στην **Νιόβη Παπαϊωάννου και Άλλοι ν. Δημοκρατίας** (1991) 3 Α.Α.Δ. 713 “αν φανεί ότι η αιτιολογία που δόθηκε πάσχει, η απόφαση μπορεί να ανατραπεί (βλέπε επίσης την απόφαση της Ολομέλειας **Republic v. Haris** (1985) 3 C.L.R. 106).”

- 10 Η συνολική θεώρηση των στοιχείων του φακέλου ευνοεί τους ενδιαφερομένους και στηρίζει απόλυτα την επιλογή τους από το Διευθυντή. Η ενδιαφερόμενη Όλγα Μαυρομμάτη υπερέχει σε όλα τα πεδία του αιτητή. Η αρχαιότης της απέναντι στον αιτητή είναι συντριπτική. Ξεπερνά τα 10 χρόνια. Περαιτέρω έχει πανεπιστημιακό δίπλωμα που δε διαθέτει ο αιτητής και καλύτερες εκθέσεις επί σειρά ετών. Ο Φίλιππος Φιλίππου έχει μεν την ίδια αρχαιότητα με τον αιτητή, αλλά κατέχει πανεπιστημιακό δίπλωμα και υπερέχει στον τομέα των εκθέσεων. Περαιτέρω και οι δύο συστήθηκαν από το Διευθυντή. Η υπεροχή τους ήταν έκδηλη. Ο λόγος που πρόβαλε ο αιτητής για ακύρωση των προαγωγών είναι παντελώς αβάσιμος.
- 15
- 20 Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα σε βάρος του αιτητή.

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα σε βάρος του αιτητή.